

P o s u d e k

školitele na disertační práci JUDr. Doroty L í b a l o v é, kterou napsala na téma „Společné jmění manželů“ (stran 165; připojen seznam použité literatury, jakož i seznam použitých judikátů).

Disertační práce je rozdělena celkem do sedmi kapitol a ukončena disertantčíným stručným závěrem. V něm, který považuji z hlediska osvědčení samostatného přístupu disertantky za podnětný. Disertantka tu zdůrazňuje některé své významné náměty pro příští úpravu tohoto občanskoprávního institutu (princip odděleného majetku, zajištění široké autonomie vůle v manželských smlouvách, požadavek zajistit materiální publicitu manželských smluv, založení informační povinnosti o majetku a správě mezi manžely jako soudně vymahatelného nároku a konečně uplatnění principu dělení přírůstků počátečního a konečného vypořádání po zániku manželství).

Disertační práce má velmi komplexní charakter, o čemž mj. svědčí i počet stran (165!). Lze říci, že se dotýká prakticky všech otázek občanskoprávního institutu společného jmění manželů, včetně jeho rozsahu, vypořádání, exekuce, konkurzu, jakož i podílového majetkového společenství u registrovaného partnerství (v této souvislosti si rigorózní správně neodpustila kritiku na to, že se registrované partnerství u nás vztahuje pouze na osoby stejného pohlaví a že - jako je tomu např. podle francouzského vzoru - nezahrnuje možnost legalizování i vztahů heterosexuálních párů).

K dokreslení úplnosti svých úvah o majetkovém společenství manželů seznamuje disertantka čtenáře stručně – leč třeba říci výstižně – se sousední slovenskou úpravou, rakouskou úpravou a zejména s úpravou německou, kterou,

jak jsem vyrozuměl z obsahu práce, považuje v některých směrech za inspirativní i pro nás.

Obsah a způsob zpracování zvoleného tématu svědčí jednoznačně o tom, že disertantka suverénně zvládla pozitivněprávní úpravu tohoto nejjednoduššího občanskoprávního institutu, že osvědčila erudovaný přehled po rozsáhlé odborné literatuře a že zároveň využila bohatou soudní judikaturu k vhodnému dokreslení svých výkladů.

Z jednotlivých zvlášť aktuálních otázek společného jmění manželů současné praxe a teorie lze upozornit na disertantčiny výklady o vztahu společného jmění manželů a obchodního podílu (tato otázka byla po dlouhou dobu v teorii i praxi sporná), na důkladný rozbor jednotlivých způsobů vypořádání společného jmění včetně posledního způsobu vypořádání, tj. způsobu vypořádání formou zákonné domněnky. Disertantka se při jejich řešení nevyhýbala sporným otázkám, které řešila povětšinou příkloněním se k jednomu z již projevovaných názorů v praxi či v teorii (vždy s řádnou citací), přičemž se vždy snažila dílčími postřehy toto řešení obohatit o vlastní poznatky a zkušenosti nabyté ze své advokátské právní praxe.

Disertační práce je i po systematické stránce dobře a přehledně členěna. Disertantka při svých výkladech postupuje správně od obecného ke zvláštnímu. Po formální stránce se disertantka vyjadřuje věcně, přesně a srozumitelně, takže o jejích závěrech nevznikají u čtenáře žádné pochybnosti.

Disertační práci pro obsah i způsob zpracování, které osvědčují nesporný samostatný přístup disertantky, naplňuje všechny znaky vyžadované příslušnými právními předpisy k řešeným otázkám pro disertační práce, doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.